

**Zezula** ‘ptak leśno-parkowy, o upierzeniu popielatym, spodem białym w czarne pręgi, Cuculus canorus’

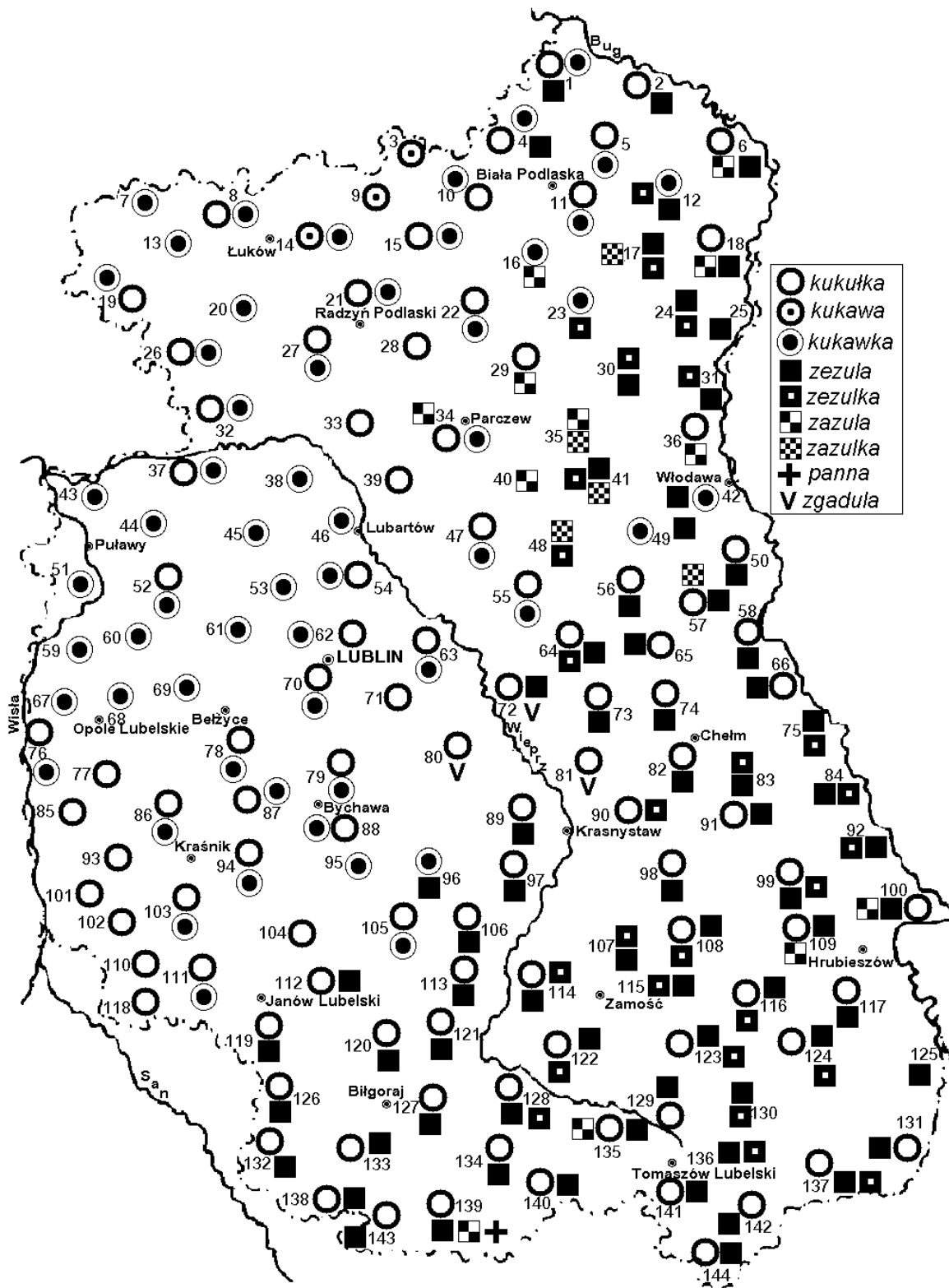
*A zezula, no kukulka, bo to i kukulka sie nazywo, no to taki ptok, co podrzucio drugim swoje jajka i kuko łod wczesny wiosny do Pietra i Pawła, a potem to mówio, że sie w jastrzębia przemienia (Szczepreszyn). Między sobo to mówim zezula kuko, ale już przy obcych to kukulka kuko. A młode to nawet ni wiedzo co to takiego, bo i dzieś lu nas wygineli te zezule, rzadko już kukajo (Rogatka). O zezula mie okukała z pińiedzmi i mówie do mojego starego, bedzie dobrze w tym roku sie działo (Łaszczówka). To była zezula, ale teraz nikt tak nie powie, tera kukulka (Majdan Nepryski). Zezula to kuka od wiosny do końca czerwca, do Piotra i Pawła, ale tak si schowa, że kukanie słyszysz, a ptaka ni widać, takie to mądre (Zosin). Zezula to jak kuko to przepowieda różne rzeczy, przeważnie pannom czy prędko męża znajdo (Zaporze).*

Źródła: PM, KAGP, KAGL.

Geografia: Lubelszczyzna wschodnia i wąsko południowa (zob. mapa 19).

D. lp. zezuli; D. lm. zezulów; wymowa: zezula, zyzula.

Por. kukawa, kukawka, kukulka, panna, zazula, zazulka, zezulka, zgadula.



Mapa 19